

[Arbejdsministeren]

Arbejdstilsynets kredse er for tiden under udbygning med sundhedsmæssig, lægelig ekspertise.

Arbejdsmiljølovens rammebestemmelser udfyldes i første omgang ved de såkaldte hovedbekendtgørelser, dvs. generelle bekendtgørelser på tværs af brancheskel, som omfatter alle arbejdsforhold. I nødvendigt omfang må disse hovedbekendtgørelser selvfølgelig følges op af mere detaljerede regler eller anvisninger fra arbejdstilsynet, hvor særlige forhold gør det nødvendigt eller hensigtsmæssigt.

Den første hovedbekendtgørelse, der trådte i kraft, var hviletidsbekendtgørelsen, som der nu er stillet forslag til folketingsbeslutning om at få ophævet. Det er i øvrigt interessant, at fru Mimi Stilling Jakobsen ikke ønsker dispensationer, mens en af fru Mimi Stilling Jakobsens nære forbundsfæller i denne indsats – sådan har jeg fortolket partiet venstres stilling – netop ønsker, at hele hviletidsområdet skal administreres gennem administrative dispensationsbestemmelser. Jeg håber, man kan forene synspunkterne på dette felt og helst i fru Mimi Stilling Jakobsens retning.

Derudover er hovedbekendtgørelsen om tekniske hjælpemidlers indretning og anvendelse også trådt i kraft.

Hovedbekendtgørelsen om stoffer og materialer er nu blevet forelagt arbejdsministeriet efter endt behandling i arbejdsmiljørådet.

De sidste to planlagte hovedbekendtgørelser om henholdsvis arbejdets udførelse og arbejdsstedets indretning har endnu ikke været forelagt for os i arbejdsministeriet. De er dog færdigbehandlet i arbejdsmiljørådets planlægningsudvalg og mangler nu kun beregningerne over de økonomiske konsekvenser.

Der er allerede udstedt en række specielle bekendtgørelser med hjemmel i arbejdsmiljøloven, og jeg vil blot nævne reglerne om børns erhvervsarbejde, bedriftssundhedstjenesten, sikkerheds- og sundhedsarbejdet i virksomhederne og asbestbekendtgørelsen.

En række vigtige bekendtgørelser om bekæmpelse af særlig alvorlige risici – og jeg understreger særlig alvorlige risici – er mere eller mindre færdigbearbejdet i arbejdsmiljørådet. Det drejer sig om bekendtgørelsen om kloakarbejde – i øvrigt synes jeg, at økonomi har meget at gøre med disse regler, men vil

man på forhånd sige, at vi ikke skal forbedre vilkårene for arbejde i kloakkerne? – det drejer sig om støjbekendtgørelsen, og det drejer sig om bekendtgørelsen om opløsningsmidler, den særlige malervarebekendtgørelse.

Det er lovens hovedmålsætning at skabe et sikkert og sundt arbejdsmiljø, som til enhver tid er i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling i samfundet. Denne målsætning vil regeringen gerne leve op til, selv om der på det økonomiske område i de senere år har fundet en betydelig afmatning sted og det vel kun er naturligt, at der også ved udfyldningen af arbejdsmiljøloven tages højde for, at der er sket denne betydelige afmatning. Jeg deler helt fru Mimi Stilling Jakobsens bekymring for virksomhederne, og vi vil selvfølgelig lægge stor vægt på dette i administrationen og udfyldningen af disse regler.

Jeg har for mere end et år siden bedt om, at der i forbindelse med udarbejdelse af nye regler foretages beregninger over reglernes økonomiske konsekvenser. Disse beregninger skal foretages på en sådan måde, at de både omfatter merudgifterne ved reglernes gennemførelse og de besparelser, som f.eks. et færre antal sygedage vil medføre. En sådan opgørelse vil give mulighed for at afpasse regeldannelsen til de samfundsmæssige muligheder, en opgave, der naturligt påhviler arbejdsministeren, og som det vil være urimeligt at belaste arbejdsmarkedets parter med.

En realistisk gennemførelsestakt kan bl.a. indebære, som jeg var inde på det før, at kravene i de nye regler får øjeblikkelig og fuld virkning for nye maskiner, bygninger m.v., mens der tilrettelægges fornuftige overgangsordninger for eksisterende anlæg. I almindelighed er det sådan, at nye arbejdsmiljøkrav og de dermed forbundne merudgifter ved en rimelig planlægning og prioritering på virksomhederne vil kunne indpasses i virksomhedernes fremtidige investeringer og i produktionsomlægninger, som ud fra teknologiske og konkurrencemæssige hensyn under alle omstændigheder skal foretages.

Ser man særlig på investeringsgoder med relativt lang levetid, f.eks. større maskinanlæg og bygninger, må man være opmærksom på risikoen for, at man ved at slække alt for meget på kravene fremkalder skadevirkninger, som det vil tage mange år at rette op på igen. Parallelt hermed er det af vital betyd-